

Άγιος Κοσμάς: Αν θέλωμεν να λέγωμεν τον Θεόν μας πατέρα, να κάμνωμεν τους αδελφούς μας να ευφραίνωνται!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, με σκηνές από τον βίο του.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=508653>

Ο πανάγαθος λοιπόν και πολυέλεος Θεός είναι και λέγετε αγάπη· είναι και λέγετε Τριάς. Παρακινούμενος ο Κύριος από την ευσπλαχνίαν του έκαμε πρώτον δέκα τάγματα Αγγέλους.

Οι Άγγελοι είναι πνεύματα πύρινα, άυλα, καθώς είναι η ψυχή μας.

Το κάθε τάγμα είναι ως τα άστρα του ουρανού.

Ποίος επαράκίνησε τον Θεόν και τους έκαμεν; Η ευσπλαχνία του.

Πρέπει και ημείς, αδελφοί μου, ανίσως και θέλωμεν να λέγωμεν τον Θεόν μας πατέρα, να είμεθα εύσπλαχνοι, να κάμνωμεν τους αδελφούς μας να ευφραίνωνται, και τότε να λέγωμεν τον Θεόν πατέρα: “Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς...”.

Ει δε και είμεθα άσπλαχνοι, σκηροκάρδιοι και κάμνωμεν τους αδελφούς μας και φαρμακούνται και βάνομεν τον θάνατον εις την καρδίαν των, δεν πρέπει να λέγωμεν τον Θεόν μας πατέρα, αλλά τον διάβολον, διότι ο διάβολος θέλει να κάμνωμεν τους αδελφούς μας να φαρμακούνται, και όχι ο Θεός.

Και έτσι, αδελφοί μου, το πρώτον τάγμα από τους Αγγέλους οπού προείπομεν, έπεσεν εις υπερηφάνειαν και εζήτησε να δοξασθή ίσα με τον Θεόν.

Από εκεί οπού ήτο άγγελος φωτεινός και λαμπρότατος, έγινε διάβολος σκοτεινότατος, και πολέμιος των ανθρώπων· και έχει να καίεται πάντοτε εις την κόλασιν. Και όταν ακούωμεν διάβολον, αυτός είναι οπού ήτο πρώτος άγγελος· αυτός είναι οπού παρακινεί τους ανθρώπους να υπερηφανεύωνται, να φονεύουν, να κλέπτουν· αυτός είναι οπού εμβαίνει μέσα εις αποθαμένον άνθρωπον και φαίνεται ως ζωντανός και τον λέγομεν βρυκόλακα· αυτός είναι οπού εμβαίνει και μέσα εις ζωντανόν άνθρωπον και παίρνει την εικόνα του Χριστού, της Παναγίας ή τινος Αγίου, τρέχων άνω και κάτω ωσάν δαιμονισμένος και λέγει ότι κάμνει θαύματα· αυτός είναι ο διάβολος οπού εμβαίνει εις τον άνθρωπον και σεληνιάζεται και δαιμονίζεται.

Και ας είναι δεδοξασμένος ο Θεός οπού μας εχάρισε τρία άρματα με τα οποία να τον πολεμώμεν. Ανίσως και είναι εδώ τινας από σας και δαιμονίζεται, και θέλη να μάθη τα ιατρικά, εύκολον είναι· εξομολόγησις, νηστεία και προσευχή. Όσον εξομολογείται ο άνθρωπος, νηστεύει και προσεύχεται, τόσον κατακαίεται και φεύγει ο διάβολος.

Όσάν εξέπεσε το πρώτον τάγμα από την αγγελικήν δόξαν και έγιναν δαίμονες, τα άλλα εννέα τάγματα εταπεινώθησαν και έπεσον και προσεκύνησαν την Παναγίαν Τριάδα και εστάθησαν εις τον τόπον των να χαίρωνται πάντοτε.

Πρέπει και ημείς, αδελφοί μου, να στοχαζώμεθα τι κακόν πράγμα είναι η υπερηφάνεια· εκρήμνισε τον διάβολον από την αγγελικήν δόξαν και έχει να καίεται εις την κόλασιν πάντοτε· και πως η ταπείνωσις εβάσταξεν τους Αγγέλους εις τον ουρανόν να χαίρωνται πάντοτε εις εκείνην την δόξαν της Αγίας Τριάδος.

Πρέπει ακόμη να στοχασθώμεν πως ο πανάγαθος Θεός μισεί τον υπερήφανον και αγαπά τον ταπεινόν. Και όχι μόνον ο Θεός, αλλά και ημείς, όταν ιδούμέν τινα ταπεινόν, τον βλέπομεν ως άγγελον, μας φαίνεται ν' ανοίξωμεν την καρδίαν μας να τον βάλωμεν μέσα· και όταν ιδούμέν τινα υπερήφανον, τον βλέπομεν ως τον διάβολον, γυρίζομεν το πρόσωπόν μας εις άλλο μέρος να μη τον βλέπωμεν.

Ας φύγωμεν λοιπόν, αδελφοί μου, την υπερηφάνειαν, διότι είναι η πρώτη θυγατέρα του διαβόλου, είναι δρόμος που μας πηγαίνει εις την κόλασιν, και να έχωμεν την ταπείνωσιν, διότι είναι αγγελική, είναι δρόμος οπού μας πηγαίνει εις τον παράδεισον.

Εδώ πώς πηγαίνετε; Την ταπείνωσιν αγαπάτε ή την υπερηφάνειαν;

Όστις αγαπά την ταπείνωσιν, ας σηκωθή επάνω να μου το ειπή, να τον ευχηθώ.

- Εγώ, άγιε του Θεού, αγαπώ την ταπείνωσιν.

- Έκβαλε τα φορέμετά σου, ενδύσου πενιχρά φορέματα, και γύριζε εις την αγοράν. Δεν το κάμνεις; Εντρέπεσαι; Κάμε άλλο. Κόψε το μισό σου μουστάκι και έβγα εις το παζάρι. Μήτε και αυτό το κάμνεις; Δεν το λέγω δι' εσέ μόνον, αλλά δια να ακούσουν και οι άλλοι· να μη λέγητε ότι είσθε ταπεινοί.

Με βλέπετε και εμέ με αυτά τα γένεια; Είνε γεμάτα υπερηφάνειαν, και ο Θεός να την ξερριζώση από την καρδίαν μας. Ο χριστιανός χρειάζεται δύο πτέρυγας δια να πετάξη να υπάγη εις τον παράδεισον, την ταπείνωσιν και την αγάπην.

Απόσπασμα από την Α' διδαχή του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού.